

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)

της 26ης Σεπτεμβρίου 2013*

«Αίτηση αναιρέσεως — Ευρωπαϊκός Οργανισμός Χημικών Προϊόντων (ΕΟΧΠ) — Καταχώριση και αξιολόγηση των χημικών προϊόντων και χορήγηση αδειών για αυτά — Κανονισμός (ΕΚ) 1907/2006 (κανονισμός REACH) — Άρθρα 57 και 59 — Ουσίες που χρήζουν αδειοδότησης — Προσδιορισμός του ακρυλαμιδίου ως ουσίας λίαν ανησυχητικής — Εγγραφή στον κατάλογο των υποψήφιων ουσιών — Δημοσίευση του καταλόγου στον ιστότοπο του ΕΟΧΠ — Προσφυγή ακυρώσεως ασκηθείσα πριν από τη δημοσίευση αυτή — Παραδεκτό»

Στην υπόθεση C-626/11 P,

με αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως δυνάμει του άρθρου 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που ασκήθηκε στις 30 Νοεμβρίου 2011,

Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG), με έδρα τις Βρυξέλλες (Βέλγιο),

SNF SAS, με έδρα την Andrézieux-Bouthéon (Γαλλία),

εκπροσωπούμενες από τους R. Cana και K. Van Maldegem, avocats,

αναιρεσείουσες,

όπου οι λοιποί διάδικοι είναι:

ο **Ευρωπαϊκός Οργανισμός Χημικών Προϊόντων (ΕΟΧΠ)**, εκπροσωπούμενος από την M. Heikkilä και τον W. Broege, επικουρούμενος από τον J. Stuyck, advocaat,

καθού πρωτοδίκως,

το **Βασίλειο των Κάτω Χωρών**, εκπροσωπούμενο από τις C. Wissels και B. Koorman,

η **Ευρωπαϊκή Επιτροπή**, εκπροσωπούμενη από τους P. Oliver και E. Manhaeve, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

παρεμβαίνοντες πρωτοδίκως.

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους L. Bay Larsen, πρόεδρο τμήματος, J. Malenovský, U. Løhmus (εισηγητή), M. Safjan και A. Prechal, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: P. Cruz Villalón

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

γραμματέας: L. Hewlett, κύρια υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 14ης Νοεμβρίου 2012,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 21ης Μαρτίου 2013,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Με την αίτησή τους αναιρέσεως, ο Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG) (στο εξής: PPG) και η SNF SAS (στο εξής: SNF) ζητούν την ανάρτηση της διάταξης του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 21ης Σεπτεμβρίου 2011, T-1/10, PPG και SNF κατά ΕΟΧΠ (Συλλογή 2011, σ. II-6573, στο εξής: αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη), με την οποία το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε ως απαράδεκτη την προσφυγή τους με αίτημα την ακύρωση της αποφάσεως του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων (ΕΟΧΠ) περί χαρακτηρισμού του ακρυλαμιδίου (ΕΚ 201-173-7) ως ουσίας που πληροί τα κριτήρια του άρθρου 57 του κανονισμού (ΕΚ) 1907/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2006, για την καταχώριση, την αξιολόγηση, την αδειοδότηση και τους περιορισμούς των χημικών προϊόντων (REACH) και για την ίδρυση του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων, καθώς και για την τροποποίηση της οδηγίας 1999/45/ΕΚ και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 793/93 του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) 1488/94 της Επιτροπής καθώς και της οδηγίας 76/769/ΕΟΚ του Συμβουλίου και των οδηγιών της Επιτροπής 91/155/ΕΟΚ, 93/67/ΕΟΚ, 93/105/ΕΚ και 2000/21/ΕΚ (ΕΕ L 396, σ. 1, και –διορθωτικό– ΕΕ 2007, L 136, σ. 3, στο εξής: κανονισμός REACH), κατά το άρθρο 59 του κανονισμού αυτού (στο εξής: επίδικη απόφαση).

Το νομικό πλαίσιο

Ο κανονισμός REACH

- 2 Το άρθρο 57 του κανονισμού REACH απαριθμεί τις ουσίες που είναι υποψήφιες για ενδεχόμενη εγγραφή στο παράρτημά του XIV, με τίτλο «Κατάλογος ουσιών που υπόκεινται σε αδειοδότηση». Το άρθρο 57, στοιχεία α' και β', του κανονισμού αυτού αναφέρει τις ουσίες που ανταποκρίνονται στα κριτήρια ταξινόμησης ως καρκινογόνοι και μεταλλαξιογόνοι, οι οποίες εμπίπτουν σε ορισμένες κατηγορίες.
- 3 Κατά το άρθρο 59 του κανονισμού αυτού, με τίτλο «Προσδιορισμός των ουσιών που αναφέρονται στο άρθρο 57»:

«1. Η διαδικασία που αναφέρεται στις παραγράφους 2 έως 10 του παρόντος άρθρου εφαρμόζεται για τον προσδιορισμό των ουσιών που ανταποκρίνονται στα κριτήρια του άρθρου 57 και για την κατάρτιση καταλόγου αυτών των υποψήφιων ουσιών για εγγραφή στο παράρτημα XIV [(στο εξής: κατάλογος υποψήφιων ουσιών)]. [...]

[...]

3. Κάθε κράτος μέλος μπορεί να εκπονή φάκελο σύμφωνα με το παράρτημα XV για ουσίες οι οποίες κατά τη γνώμη του ανταποκρίνονται στα κριτήρια του άρθρου 57 και να τον διαβιβάζει στον [ΕΟΧΠ]. Ο [ΕΟΧΠ] θέτει τον φάκελο αυτό στη διάθεση των άλλων κρατών μελών εντός 30 ημερών από την παραλαβή του.

4. Ο [ΕΟΧΠ] δημοσιεύει στον δικτυακό τόπο του ανακοίνωση ότι έχει καταρτισθεί φάκελος για μια ουσία σύμφωνα με το παράρτημα XV. Ο [ΕΟΧΠ] καλεί όλους τους ενδιαφερομένους να του υποβάλουν σχόλια εντός καθορισμένης προθεσμίας.
 5. Εντός 60 ημερών από την κυκλοφορία, τα υπόλοιπα κράτη μέλη ή ο [ΕΟΧΠ] μπορούν να διατυπώνουν σχόλια σχετικά με τον προσδιορισμό της ουσίας βάσει του κριτηρίου του άρθρου 57 που περιλαμβάνεται στο φάκελο του [ΕΟΧΠ].
 6. Εάν ο [ΕΟΧΠ] δεν παραλάβει ή δεν διατυπώσει κανένα σχόλιο, εγγράφει την εν λόγω ουσία στον κατάλογο που αναφέρεται στην παράγραφο 1. [...]
 7. Όταν διατυπώνονται ή παραλαμβάνονται σχόλια, ο [ΕΟΧΠ] παραπέμπει το φάκελο στην επιτροπή των κρατών μελών εντός 15 ημερών από τη λήξη της περιόδου των 60 ημερών που αναφέρεται στην παράγραφο 5.
 8. Εάν, εντός 30 ημερών από την παραπομπή του φακέλου, η επιτροπή των κρατών μελών καταλήξει σε ομόφωνη συμφωνία σχετικά με τον προσδιορισμό, ο [ΕΟΧΠ] μπορεί να συμπεριλάβει την ουσία αυτή στον κατάλογο που αναφέρεται στην παράγραφο 1. [...]
- [...]
10. Ο [ΕΟΧΠ] δημοσιεύει και επικαιροποιεί στον δικτυακό τόπο του τον κατάλογο που αναφέρεται στην παράγραφο 1 αμελλητί μετά τη λήψη της απόφασης για την εγγραφή της ουσίας.»

Το ιστορικό της διαφοράς και η επίδικη απόφαση

- 4 Ο PPG είναι ευρωπαϊκός όμιλος οικονομικού σκοπού που εκπροσωπεί τα συμφέροντα των εταιριών παραγωγής και/ή εισαγωγών πολυηλεκτρολυτών, πολυακρυλαμιδίου και/ή άλλων πολυμερών που περιέχουν ακρυλαμίδιο. Μέλος του ομίλου αυτού είναι η εταιρία SNF.
- 5 Στις 25 Αυγούστου 2009, το Βασιλείο των Κάτω Χωρών διαβίβασε στον ΕΟΧΠ φάκελο που είχε καταρτίσει σχετικά με τον προσδιορισμό του ακρυλαμιδίου ως ουσίας που πληρούσε τα κριτήρια του άρθρου 57, στοιχεία α' και β', του κανονισμού REACH.
- 6 Στις 31 Αυγούστου 2009, ο ΕΟΧΠ δημοσίευσε στον ιστότοπό του ανακοίνωση με την οποία κάλεσε τους ενδιαφερομένους να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους επί του σχετικού με το ακρυλαμίδιο φακέλου. Κάλεσε επίσης τις αρμόδιες αρχές των λοιπών κρατών μελών να διατυπώσουν συναφώς τις παρατηρήσεις τους.
- 7 Ο ΕΟΧΠ, αφού έλαβε τις παρατηρήσεις επί του φακέλου αυτού, ιδίως του PPG, και τις απαντήσεις του Βασιλείου των Κάτω Χωρών επί των παρατηρήσεων αυτών, παρέπεμψε τον εν λόγω φάκελο στην επιτροπή των κρατών μελών, η οποία αποφάσισε, στις 27 Νοεμβρίου 2009, ομοφώνως τον χαρακτηρισμό του ακρυλαμιδίου ως ουσίας λίαν ανησυχητικής, διότι η ουσία αυτή πληρούσε τα κριτήρια του άρθρου 57, στοιχεία α' και β', του κανονισμού REACH.
- 8 Στις 7 Δεκεμβρίου 2009, ο ΕΟΧΠ δημοσίευσε ανακοινωθέν Τύπου γνωστοποιώντας, αφενός, ότι η επιτροπή των κρατών μελών αποφάσισε ομοφώνως τον χαρακτηρισμό του ακρυλαμιδίου και άλλων δεκατεσσάρων ουσιών ως ουσιών λίαν ανησυχητικών, καθόσον οι ουσίες αυτές πληρούσαν τα κριτήρια του άρθρου 57 του κανονισμού REACH και, αφετέρου, ότι ο κατάλογος των υποψήφιων ουσιών θα ενημερωνόταν επισήμως τον Ιανουάριο του 2010.

- 9 Στις 22 Δεκεμβρίου 2009, ο εκτελεστικός διευθυντής του ΕΟΧΠ εξέδωσε την απόφαση ED/68/2009, η οποία επρόκειτο να τεθεί σε ισχύ στις 13 Ιανουαρίου 2010, περί εγγραφής, κατά την ημερομηνία αυτή, των δεκαπέντε ουσιών στον κατάλογο των υποψήφιων ουσιών.
- 10 Στις 30 Μαρτίου 2010, ο εν λόγω κατάλογος, ο οποίος περιλάμβανε το ακρυλαμίδιο, δημοσιεύθηκε στον ιστότοπο του ΕΟΧΠ.

Η διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και η αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη

- 11 Όπως προκύπτει από την αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη, ο PPG και η SNF, με δικόγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 4 Ιανουαρίου 2010, άσκησαν προσφυγή ζητώντας την ακύρωση της επίδικης αποφάσεως.
- 12 Στις 17 Μαρτίου 2010, ο ΕΟΧΠ προέβαλε, με δικόγραφο που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου, ένσταση απαραδέκτου της προσφυγής. Ο ΕΟΧΠ προέβαλε τρεις λόγους απαραδέκτου αντλούμενους από τη φύση της επίδικης αποφάσεως, από το ότι η επίδικη απόφαση δεν αφορούσε άμεσα τους προσφεύγοντες, καθώς και από το γεγονός ότι η εν λόγω απόφαση, η οποία δεν ήταν νομοθετική πράξη κατά την έννοια του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, δεν αφορούσε ατομικά τους προσφεύγοντες.
- 13 Όσον αφορά τον λόγο απαραδέκτου που αντλείται από τη φύση της επίδικης αποφάσεως, ο ΕΟΧΠ προέβαλε, κατ' ουσίαν, ότι οι προσφεύγοντες, αναφερόμενοι στην από 27 Νοεμβρίου 2009 ομόφωνη συμφωνία της επιτροπής των κρατών μελών του ΕΟΧΠ, προσέβαλαν μία προπαρασκευαστική πράξη που δεν προοριζόταν να παραγάγει έννομα αποτελέσματα έναντι τρίτων κατά την έννοια του άρθρου 263, πρώτο εδάφιο, δεύτερη περίοδος, ΣΛΕΕ.
- 14 Το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, στο οποίο επετράπη να παρέμβει υπέρ του ΕΟΧΠ, υποστήριξε τους λόγους απαραδέκτου που προέβαλε ο ΕΟΧΠ.
- 15 Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, στην οποία επίσης επετράπη να παρέμβει, υποστήριξε την επιχειρηματολογία που αντλείται από τη φύση της επίδικης αποφάσεως του ΕΟΧΠ, καθώς και την επιχειρηματολογία τη σχετική με το ότι η απόφαση δεν αφορούσε άμεσα τους προσφεύγοντες. Περαιτέρω, η Επιτροπή προέβαλε ότι το δικόγραφο της προσφυγής δεν τηρούσε τις επιταγές του άρθρου 44, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, στο μέτρο που ενείχε ασάφεια.
- 16 Πρώτον, το Γενικό Δικαστήριο εξέτασε τον τελευταίο αυτόν λόγο απαραδέκτου. Υπενθυμίζοντας ότι ο παρεμβαίνων δεν νομιμοποιείται να προβάλλει λόγο απαραδέκτου ο οποίος δεν προβλήθηκε από τον διάδικο υπέρ του οποίου παρεμβαίνει, επισήμανε ότι οι προϋποθέσεις παραδεκτού της προσφυγής και των αιτιάσεων που περιέχονται σε αυτήν είναι δημοσίας τάξεως, οπότε το Γενικό Δικαστήριο μπορεί να τις εξετάσει αυτεπαγγέλτως.
- 17 Το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε αυτόν τον λόγο απαραδέκτου κρίνοντας, στη σκέψη 34 της αναιρεσιβαλλόμενης διάταξης, ότι από το δικόγραφο της προσφυγής προέκυπτε επαρκώς κατά νόμο ότι αντικείμενο της διαφοράς ήταν η απορρέουσα από τη διαδικασία του άρθρου 59 του κανονισμού REACH πράξη του ΕΟΧΠ περί προσδιορισμού του ακρυλαμιδίου ως ουσίας που πληροί τα κριτήρια του άρθρου 57 του εν λόγω κανονισμού, της οποίας το περιεχόμενο είχε καθορισθεί με την από 27 Νοεμβρίου 2009 ομόφωνη συμφωνία της επιτροπής των κρατών μελών του ΕΟΧΠ και έπρεπε να εκτελεσθεί διά της εγγραφής του ακρυλαμιδίου στον κατάλογο των υποψήφιων ουσιών που δημοσιεύθηκε στον διαδικτυακό ιστότοπο του ΕΟΧΠ, η οποία είχε αρχικώς προβλεφθεί για τις 13 Ιανουαρίου 2010 και πραγματοποιήθηκε τελικώς στις 30 Μαρτίου 2010.

- 18 Δεύτερον, όσον αφορά τον αντλούμενο από τη φύση της επίδικης αποφάσεως λόγο απαραδέκτου που προέβαλε ο ΕΟΧΠ, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, στη σκέψη 41 της αναιρεσιβαλλόμενης διάταξης, ότι δεν είχε υποχρέωση να αποφανθεί επί του επιχειρήματος περί του προβαλλόμενου προπαρασκευαστικού χαρακτήρα της ομόφωνης συμφωνίας της επιτροπής των κρατών μελών, δεδομένου ότι η επίδικη απόφαση δεν προοριζόταν να παραγάγει έννομα αποτελέσματα έναντι τρίτων κατά τον χρόνο εκτιμήσεως του παραδεκτού της προσφυγής, δηλαδή κατά τον χρόνο της καταθέσεως του δικογράφου της προσφυγής.
- 19 Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε, στη σκέψη 45 της αναιρεσιβαλλόμενης διάταξης, ότι το δικόγραφο της προσφυγής είχε κατατεθεί κατόπιν της ομόφωνης συμφωνίας της επιτροπής των κρατών μελών περί χαρακτηρισμού του ακρυλαμίδιου ως ουσίας λίαν ανησυχητικής και κατόπιν της αποφάσεως του εκτελεστικού διευθυντή να συμπεριλάβει την ουσία αυτή στον κατάλογο των υποψήφιων ουσιών, αλλά πριν από τις 13 Ιανουαρίου 2010, ημερομηνία κατά την οποία επρόκειτο να τεθεί σε ισχύ η απόφαση αυτή και να εγγραφεί το ακρυλαμίδιο στον εν λόγω κατάλογο.
- 20 Στη σκέψη 49 της αναιρεσιβαλλόμενης διάταξης, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι, αφενός, η πράξη χαρακτηρισμού μιας ουσίας ως λίαν ανησυχητικής δεν αποσκοπεί στην παραγωγή εννόμων αποτελεσμάτων έναντι τρίτων πριν από την εγγραφή της στον κατάλογο των υποψήφιων ουσιών και ότι οι έννομες υποχρεώσεις που απορρέουν από την πράξη αυτή βαρύνουν τους ενδιαφερομένους μόνον από τη δημοσίευση και την επικαιροποίηση του καταλόγου αυτού που περιέχει την οικεία ουσία στον ιστότοπο του ΕΟΧΠ, κατά το άρθρο 59, παράγραφος 10, του κανονισμού REACH. Αφετέρου, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι η προθεσμία για την άσκηση προσφυγής, βάσει του άρθρου 263, έκτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, κατά της πράξεως αυτής αρχίζει να τρέχει μόνο μετά την εν λόγω δημοσίευση.
- 21 Επομένως, το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή ως απαράδεκτη, χωρίς να εξετάσει τους λοιπούς λόγους απαραδέκτου που προέβαλε ο ΕΟΧΠ.

Αιτήματα των διαδίκων

- 22 Οι αναιρεσείοντες ζητούν από το Δικαστήριο να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη και να ακυρώσει την επίδικη απόφαση ή, επικουρικώς, να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου προκειμένου αυτό να αποφανθεί επί της προσφυγής ακυρώσεως, καθώς και να καταδικάσει τον ΕΟΧΠ στα δικαστικά έξοδα και των δύο βαθμών δικαιοδοσίας.
- 23 Ο ΕΟΧΠ καθώς και το Βασίλειο των Κάτω Χωρών και η Επιτροπή, που παρενέβησαν πρωτοδίκως υπέρ του ΕΟΧΠ, ζητούν από το Δικαστήριο να απορρίψει την αίτηση αναιρέσεως ως αβάσιμη και να καταδικάσει τους αναιρεσείοντες στα δικαστικά έξοδα.

Επί της αιτήσεως αναιρέσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 24 Οι αναιρεσείοντες προβάλλουν ένα μόνο λόγο αναιρέσεως, αντλούμενο από πλάνη περί το δίκαιο στην οποία υπέπεσε το Γενικό Δικαστήριο κατά την ερμηνεία και την εφαρμογή του κανονισμού REACH, στο μέτρο που έκρινε ότι ο χαρακτηρισμός, κατά το άρθρο 59, παράγραφος 8, του κανονισμού αυτού, μιας ουσίας ως λίαν ανησυχητικής από την επιτροπή των κρατών μελών του ΕΟΧΠ δεν συνιστά απόφαση που μπορεί να παραγάγει έννομα αποτελέσματα έναντι τρίτων πριν από τη δημοσίευση του καταλόγου των υποψήφιων ουσιών που περιέχουν την ουσία αυτή.

- 25 Οι αναιρεσιόντες προβάλλουν ότι, αντίθετα προς όσα διαπίστωσε το Γενικό Δικαστήριο στη σκέψη 47 της αναιρεσιβαλλόμενης διάταξης, από τις διάφορες αναφορές σε «χαρακτηρισμό» και «εγγραφή» που γίνονται με τις διατάξεις του κανονισμού REACH, στις οποίες διευκρινίζονται οι υποχρεώσεις κοινοποίησεως, προκύπτει ότι σκοπός του νομοθέτη της Ένωσης ήταν να δημιουργήσει τέτοιες υποχρεώσεις, απορρέουσες από τον χαρακτηρισμό μιας ουσίας, σε στάδιο προγενέστερο της εγγραφής της εν λόγω ουσίας στον κατάλογο των υποψήφιων ουσιών.
- 26 Ο ΕΟΧΠ, υποστηριζόμενος από το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, υπενθυμίζει ότι, στην περίπτωση πράξεων που εκδίδονται κατά τη διάρκεια διαδικασίας που περιλαμβάνει πολλά στάδια, πράξεις δυνάμενες να προσβληθούν με προσφυγή ακυρώσεως συνιστούν μόνον τα μέτρα τα οποία καθορίζουν οριστικώς τη θέση του συγκεκριμένου θεσμικού οργάνου κατά το πέρας της εν λόγω διαδικασίας. Προβάλλει ότι, εν προκειμένω, η εγγραφή του ακρυλαμιδίου στον κατάλογο των υποψήφιων ουσιών, όπως δημοσιεύθηκε στις 30 Μαρτίου 2010, συνιστά πράξη δυνάμενη να παραγάγει έννομα αποτελέσματα, ενώ η συμφωνία της επιτροπής των κρατών μελών είναι προπαρασκευαστική πράξη η οποία δεν δημιουργεί, καθαυτή, καμία νομική υποχρέωση.
- 27 Κατά την Επιτροπή, το γεγονός ότι η ομόφωνη απόφαση της επιτροπής των κρατών μελών δεν αφήνει κανένα περιθώριο εκτιμήσεως ως προς την εγγραφή μιας ουσίας στον κατάλογο των υποψήφιων ουσιών δεν σημαίνει ότι η συμφωνία αυτή είναι η οριστική πράξη η οποία μπορεί να προσβληθεί με προσφυγή ακυρώσεως ή ότι μπορεί να υποκαταστήσει την απόφαση του ΕΟΧΠ που εκδόθηκε δυνάμει του άρθρου 59, παράγραφος 8, του κανονισμού REACH.
- 28 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι από καμία διάταξη του κανονισμού αυτού δεν προκύπτει ότι γίνεται διάκριση μεταξύ του χαρακτηρισμού μιας ουσίας και της εγγραφής της στον κατάλογο των υποψήφιων ουσιών. Αντιθέτως, από το άρθρο 59 του εν λόγω κανονισμού προκύπτει ότι ο χαρακτηρισμός των ουσιών ως λίαν ανησυχητικών έχει ως μοναδικό σκοπό την εγγραφή τους στον εν λόγω κατάλογο.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 29 Εισαγωγικά, πρέπει να τονιστεί ότι δεν αμφισβητείται ότι αντικείμενο της προσφυγής που άσκησαν ο PPG και η SNF ήταν η πράξη του ΕΟΧΠ που περιγράφει το Γενικό Δικαστήριο στη σκέψη 34 της αναιρεσιβαλλόμενης διάταξης, δηλαδή η απορρέουσα από τη διαδικασία του άρθρου 59 του κανονισμού 1907/2006 πράξη περί χαρακτηρισμού του ακρυλαμιδίου ως ουσίας που πληροί τα κριτήρια του άρθρου 57 του εν λόγω κανονισμού.
- 30 Όπως επισήμανε με τη διάταξή του το Γενικό Δικαστήριο, μια τέτοια πράξη μπορεί να προσβληθεί με προσφυγή ακυρώσεως βάσει του άρθρου 263, πρώτο εδάφιο, δεύτερη περίοδος, ΣΛΕΕ εφόσον εκδόθηκε από οργανισμό της Ένωσης, εν προκειμένω τον ΕΟΧΠ, και προορίζεται να παραγάγει έννομα αποτελέσματα έναντι τρίτων. Συγκεκριμένα, πολλές διατάξεις του κανονισμού REACH, όπως οι παρατεθείσες, μεταξύ άλλων, στη σκέψη 42 της εν λόγω διάταξης, προβλέπουν υποχρεώσεις κοινοποίησεως που απορρέουν από την πράξη χαρακτηρισμού μιας ουσίας στο πλαίσιο της διαδικασίας του άρθρου 59 του κανονισμού αυτού.
- 31 Επίσης, ορθώς έκρινε το Γενικό Δικαστήριο, στη σκέψη 49 της αναιρεσιβαλλόμενης διάταξης, ότι οι έννομες υποχρεώσεις που απορρέουν από την πράξη προσδιορισμού μιας ουσίας ως λίαν ανησυχητικής στο πλαίσιο της διαδικασίας του άρθρου 59 του εν λόγω κανονισμού βαρύνουν τους ενδιαφερομένους μόνον από τη δημοσίευση του καταλόγου των υποψήφιων ουσιών που περιέχουν την ουσία αυτή, καθόσον η δημοσίευση αυτή προβλέπεται στην παράγραφο 10 του άρθρου αυτού.
- 32 Συγκεκριμένα, όταν η νομοθεσία της Ένωσης προβλέπει τη δημοσίευση μιας πράξης, τα εν λόγω πρόσωπα μπορούν να γνωρίζουν σαφώς τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις τους και να λαμβάνουν ως εκ τούτου τα μέτρα τους μόνον από τη δημοσίευση της πράξης αυτής (βλ., συναφώς, απόφαση της 10ης Μαρτίου 2009, C-345/06, Heinrich, Συλλογή 2009, σ. I-1659, σκέψη 44).

- 33 Επομένως, προκειμένου να δοθεί στους ενδιαφερομένους επαρκές χρονικό διάστημα για να προσβάλουν, με πλήρη γνώση της υποθέσεως, δημοσιευθείσα πράξη της Ένωσης, η προθεσμία για την άσκηση προσφυγής κατά της πράξης αυτής δεν αρχίζει να τρέχει, κατά το άρθρο 263, έκτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, παρά μόνον από τη δημοσίευσή της.
- 34 Ωστόσο, αντίθετα προς όσα έκρινε το Γενικό Δικαστήριο με την αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη, τούτο δεν συνεπάγεται ότι ο προσφεύγων δεν μπορεί να προσβάλει πράξη της Ένωσης πριν από τη δημοσίευσή της.
- 35 Συναφώς, το Δικαστήριο έχει κρίνει, στη σκέψη 8 της αποφάσεως της 19ης Σεπτεμβρίου 1985, 172/83 και 226/83, Hoogovens Groep κατά Επιτροπής (Συλλογή 1985, σ. 2831), ότι οι διατάξεις του άρθρου 33, τρίτο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΚΑΧ, που όριζαν τις διατυπώσεις –κοινοποίηση ή δημοσίευση– από τις οποίες άρχιζε να τρέχει η προθεσμία για την άσκηση προσφυγής ακυρώσεως, δεν εμπόδιζαν την άσκηση προσφυγής ενώπιον του Δικαστηρίου αμέσως μετά την έκδοση της επίδικης αποφάσεως και πριν από την κοινοποίηση ή τη δημοσίευσή της, οπότε δεν ήταν δυνατή η προβολή ενστάσεως απαραδέκτου στη μία από τις προσφυγές επί των οποίων εκδόθηκε η απόφαση αυτή λόγω της καταθέσεώς της στη Γραμματεία του Δικαστηρίου πριν από τη δημοσίευση της αποφάσεως.
- 36 Ωστόσο, κανένα σημείο των διατάξεων του άρθρου 263, έκτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, το οποίο αντιστοιχεί στο άρθρο 33, τρίτο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΚΑΧ, δεν εμποδίζει τη δυνατότητα εφαρμογής της νομολογίας αυτής στην υπό κρίση περίπτωση.
- 37 Αντιθέτως, όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 55 των προτάσεών του, μολονότι, κατά πάγια νομολογία, μόνον τα μέτρα που παράγουν υποχρεωτικά έννομα αποτελέσματα ικανά να θίξουν τα συμφέροντα του προσφεύγοντος, μεταβάλλοντας ουσιωδώς τη νομική του κατάσταση συνιστούν πράξεις ή αποφάσεις δυνάμενες να αποτελέσουν αντικείμενο προσφυγής ακυρώσεως κατά την έννοια του άρθρου 263 ΣΛΕΕ (βλ. απόφαση της 12ης Σεπτεμβρίου 2006, C-131/03 P, Reynolds Tobacco κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 2006, σ. I-7795, σκέψη 54 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία), εντούτοις, με το άρθρο αυτό δεν διευκρινίζεται ότι η άσκηση μιας τέτοιας προσφυγής εξαρτάται από τη δημοσίευση ή την κοινοποίηση των εν λόγω πράξεων ή αποφάσεων.
- 38 Εξάλλου, η άσκηση προσφυγής κατά πράξεως της Ένωσης μετά την έκδοσή της και πριν από τη δημοσίευσή της ουδόλως προσκρούει στον σκοπό της προθεσμίας ασκήσεως προσφυγής, η οποία, κατά πάγια νομολογία, αποσκοπεί στην προστασία της ασφάλειας δικαίου, αποτρέποντας την επ' αόριστον αμφισβήτηση των πράξεων της Ένωσης που παράγουν έννομα αποτελέσματα (βλ. αποφάσεις της 22ας Οκτωβρίου 2002, C-241/01, National Farmers' Union, Συλλογή 2002, σ. I-9079, σκέψη 34, καθώς και της 23ης Απριλίου 2013, C-478/11 P έως C-482/11 P, Gbagbo κ.λπ. κατά Συμβουλίου, σκέψη 62).
- 39 Επομένως, όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 56 των προτάσεών του, μολονότι η δημοσίευση μιας πράξεως θέτει σε κίνηση την προθεσμία ασκήσεως προσφυγής, μετά τη λήξη της οποίας η εν λόγω πράξη καθίσταται απρόσβλητη, εντούτοις δεν συνιστά προϋπόθεση θεμελιώσεως του δικαιώματος ασκήσεως προσφυγής κατά της εν λόγω πράξεως.
- 40 Εν προκειμένω, το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε, στη σκέψη 45 της αναιρεσιβαλλόμενης διάταξης, ότι το δικόγραφο της προσφυγής κατατέθηκε κατόπιν της ομόφωνης συμφωνίας της επιτροπής των κρατών μελών όσον αφορά τον χαρακτηρισμό αυτόν και κατόπιν της αποφάσεως του εκτελεστικού διευθυντή του ΕΟΧΠ, της 22ας Δεκεμβρίου 2009, η οποία συνιστά απόφαση. Επομένως, τη στιγμή της κατάθεσης της προσφυγής, στις 4 Ιανουαρίου 2010, η επίδικη απόφαση είχε οριστικώς εκδοθεί.

- 41 Συνεπώς, εσφαλμένως συμπέρανε το Γενικό Δικαστήριο ότι η προσφυγή ήταν απαράδεκτη διότι είχε ασκηθεί πριν από τη δημοσίευση της επίδικης αποφάσεως, η οποία συντελέσθηκε διά της εγγραφής του ακρυλαμιδίου στον κατάλογο των υποψήφιων ουσιών στον ιστότοπο του ΕΟΧΠ και η οποία είχε προγραμματιστεί αρχικώς για τις 13 Ιανουαρίου 2010, αλλά πραγματοποιήθηκε τελικώς στις 30 Μαρτίου 2010.
- 42 Ως εκ τούτου, πρέπει να γίνει δεκτός ο μοναδικός λόγος αναιρέσεως που προέβησαν οι αναιρεσείοντες και, επομένως, πρέπει να γίνει δεκτή η αίτηση αναιρέσεως και να αναιρεθεί η αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη.
- 43 Κατά το άρθρο 61, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σε περίπτωση αναιρέσεως της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου, το Δικαστήριο μπορεί να αποφανθεί οριστικώς επί της διαφοράς, εφόσον αυτή είναι ώριμη προς εκδίκαση, ή να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο για να αποφανθεί επ' αυτής.
- 44 Εν προκειμένω, επειδή η υπόθεση δεν είναι ώριμη προς εκδίκαση, το Δικαστήριο πρέπει να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο και να επιφυλαχθεί ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) αποφασίζει:

- 1) **Αναιρεί τη διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 21ης Σεπτεμβρίου 2011, T-1/10, PPG και SNF κατά ΕΟΧΠ.**
- 2) **Αναπέμπει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.**
- 3) **Επιφυλάσσεται επί των δικαστικών εξόδων.**

(υπογραφές)